

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 22.07.1977, sp. zn. 5 Tz 90/77, ECLI:CZ:NS:1977:5.TZ.90.1977.1

Číslo: 48/1978

Právní věta: Zastaveniu trestného stíhania podľa ustanovenia § 188 odst. 2 Tr. por. z dôvodov § 172 odst. 2 písm. a) Tr. por. nebráni skutočnosť, že trestný čin, ktorý je uvedený v obžalobe, je k inému trestnému činu v pomere podľa § 35 odst. 2 Tr. zák. Takýto postup je však na mieste len vtedy, ak po zhodnotení rozhodujúcich okolností by po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy použitie § 37 Tr. zák., t. j. upustenie od uloženia súhrnného trestu, prípadne vtedy, keby súhrnný trest, ktorý by sa mal uložiť, bol len o málo prísnejší než trest uložený predchádzajúcim rozsudkom.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 22.07.1977

Spisová značka: 5 Tz 90/77

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 4
§ 188 odst. 2
§ 35 odst. 2
§ 37 141/1961 Sb. § 172 odst. 2 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1978 sb. rozh.

Zastaveniu trestného stíhania podľa ustanovenia § 188 odst. 2 Tr. por. z dôvodov § 172 odst. 2 písm. a) Tr. por. nebráni skutočnosť, že trestný čin, ktorý je uvedený v obžalobe, je k inému trestnému činu v pomere podľa § 35 odst. 2 Tr. zák. Takýto postup je však na mieste len vtedy, ak po zhodnotení rozhodujúcich okolností by po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy použitie § 37 Tr. zák., t. j. upustenie od uloženia súhrnného trestu, prípadne vtedy, keby súhrnný trest, ktorý by sa mal uložiť, bol len o málo prísnejší než trest uložený predchádzajúcim rozsudkom.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. júla 1977 sp. zn. [5 Tz 90/77](#).)

Okresný prokurátor v Trnave podal na obvineného F. M. obžalobu pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 4. augusta 1976 v popoludňajším hodinách

v obci Ratnovce v miestnom hostinci po predchádzajúcom nedorozumení vysotil z miestnosti poškodeného I. L., ktorý pri páde utrpel zlomeninu oboch kostí ľavého predlaktia s dislokáciou; toto zranenie si vyžiadalo liečenie do 27. septembra 1976.

Okresný súd v Trnave po predbežnom prejednaní obžaloby uznesením zo 14. februára 1977 sp. zn. 5 T 74/77 rozhodol tak, že na základe § 188 odst. 2 Tr. por. z dôvodov § 172 odst. 2 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie proti obvinenému F. M. pre uvedený trestný čin zastavil.

Toto uznesenie sa stalo právoplatným.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného F. M., zrušil uvedené právoplatné uznesenie a Okresnému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Najvyšší súd SSR podľa § 267 odst. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd porušil zákona v ustanoveniach § 2 odst. 5, § 188 odst. 2 Tr. por. v prospech obvineného.

Z hľadiska postupu podľa § 172 odst. 2 písm. a) Tr. por., na ktoré sa ustanovenie § 188 odst. 2 Tr. por. odvoláva, bolo povinnosťou okresného súdu, aby náležite skúmal, či trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, by bol celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne. Pri takejto úvahe je potrebné prizerať nielen na druh a výšku trestu, pokiaľ bol obvinenému pre iný trestný čin uložený s ohľadom na trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, ale súčasne sa musia zhodnotiť aj všetky okolnosti oboch trestných činov, ich stupe nebezpečnosti pre spoločnosť (§ 3 odst. 4 Tr. zák.), a to z hľadiska

účelu trestu v zmysle § 23 Tr. zák. Je potrebné najmä uvážiť, či trest už skôr uložený dostatečne zabezpečuje výchovu obvineného a bude viesť k tomu, aby viedol poriadny život pracujúceho človeka.

Okresný súd uviedol v dôvodoch napadnutého uznesenia iba to, že v predmetnej veci ide o nedbanlivostný trestný čin, u ktorého je horná hranica trestu odňatia slobody dva roky a že vo veci Okresného súdu v Trnave sp. zn. 5 T 732/76 bol obvinený rozsudkom z 8. novembra 1976 právoplatne uznaný za vinného z trestného činu príživníctva podľa § 203 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov bezpodmienečne. Na základe toho došiel k záveru, že popri tomto treste je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie obvineného pre trestný čin podľa § 224 odst. 1 Tr. zák. viesť, celkom bez významu, pričom vzhľadom na dobu spáchania tohto trestného činu prichádzal do úvahy postup podľa § 35 odst. 2 Tr. zák.

Treba predovšetkým uviesť, že zastaveniu trestného stíhania podľa ustanovenia § 188 odst. 2 Tr. por. z dôvodov § 172 odst. 2 písm. a) Tr. por. nebráni skutočnosť, že trestný čin, ktorý je uvedený v obžalobe, je k inému trestnému činu v pomere podľa § 35 odst. 2 Tr. zák. Takýto postup je však na mieste len vtedy, ak po zhodnotení hore naznačených okolností by po prejednaní veci na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy použitie § 37 Tr. zák., t. j. upustenie od uloženia súhrnného trestu, prípadne vtedy, keby súhrnný trest, ktorý by sa mal uložiť, bol len o málo prísnejší než trest uložený predchádzajúcim rozsudkom.

O takýto prípad však v posudzovanej veci nejde. Obvinenému bol ve veci Okresného súdu v Trnave sp. zn. 5 T 732/76 uložený za trestný čin príživníctva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby. Za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1 Tr. zák. môže byť páchatelovi uložený trest odňatia slobody až na dva roky. V osobe obvineného ide o recidivistu, roku 1972 ž súdne trestaného pre trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák.

bezpodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý zavŕšil 31. augusta 1973. Z uvedeného je zrejmé, že je chybná úvaha okresného súdu, že trest, ktorý ho podľa očakávania postihne za trestný čin podľa § 224 odst. 1 Tr. zák., by bol celkom bez významu popri treste, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu v Trnave sp. zn. 5 T 732/76 a že teda k náprave obvineného postačuje uvedený skôr uložený trest odňatia slobody.

Okrem toho napadnuté uznesenie sa nezaoberá porovnaním stupňa nebezpečnosti oboch konaní obvineného a ani sa bližšie neuvádza, o aké konkrétne konanie v skoršej veci posudzovanej ako trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák. išlo. Zo zápisnice o neverejnom zasadnutí konanom 14. februára 1977 nevyplýva, že okresný súd mal spisy sp. zn. 5 T 732/76 k dispozícii a že sa oboznámil s ich obsahom.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd, pokiaľ po predbežnom prejednaní obžaloby trestné stíhanie podľa § 188 odst. 2 Tr. por. zastavil, porušil zákon v ustanoveniach § 2 odst. 5, § 188 odst. 2 Tr. por. v prospech obvineného.